

Nr 276.

Av herr **Andersson** i Stockholm, om *höjning av vissa, av riksdagen tidigare beviljade pensioner.*

Vid 1930 års riksdag beslöts efter förslag från bankoutskottet under punkt 30 i utlåtande nr 30 att bevilja arbeterskan vid ammunitionsfabriken Maria Kastman en årlig pension av 504 kronor. Efter den anställningstid, hon hade vid avgången från anställningen, skulle hon emellertid, därest hon skulle hava blivit likställd med de övriga arbeterskorna, som hade samma anställningstid, hava beviljats 792 kronor. Att Maria Kastman tilldelats detta ringa belopp synes hava berott därpå, att det uppgivits, att hennes man under 1928 hade en inkomst av 3 310 kronor. Att denna uppgift inverkat på Maria Kastmans pension synes emellertid oriktigt, helst som ingen uppgift infordrats eller lämnats om den inkomst mannen till de övriga uppburit under samma tid. En arbetsinkomst på 3 310 kronor är för övrigt låg. Därtill kommer emellertid, att ingen arbetare vet hur länge anställningen varar och vad inkomsten kommer att bliva ett följande år. Maria Kastman bör liksom de övriga arbeterskorna beviljas pension på grund av sin långa anställningstid, och då hon icke har någon förmögenhet, som gör henne oberoende av pensionens belopp, bör detta sättas lika med det som fastställts för övriga pensionerade arbeterskor med samma eller i det närmaste samma anställningstid.

I samma utskottsutlåtande har under punkt 41 pension föreslagits och på grund därav av riksdagen fastställts för förestånderskan vid samma fabrik Anna Giller.

I de till riksdagen lämnade uppgifterna hade emellertid felaktigt uppgivits, att hon endast under 15 år varit förestånderska, under det att verkliga förhållandet är, att hon varit anställd vid fabriken under 27 år, därav 19 år som förestånderska. Då förmän och förestånderskor eljest bruka tilldelas en något högre pension än den som tilldelas arbetare för samma tjänstetid, anser jag, att Anna Giller bort erhålla ett högre belopp än 792 kronor.

I samma utlåtande och under samma punkt har förmannen Frans Gustaf Leijon föreslagits till och på grund därav beviljats en pension av 1 092 kronor.

Den 8 oktober 1928 erhöll Leijon emellertid följande skrivelse:

P. M.
angående eventuell pension.

Med anledning av att pensionsansökningar för viss personal i dagarna skola insändas till arméförvaltningen får kassaförvaltningen härmed hos herr Leijon göra förfrågan, huruvida f. n. pension emottages av herr Leijon under följande förutsättningar.

Grundpension kr. 1 172: — + 424: — = kr. 1 596: —.

Svar avhämtas av ammunitionsfabrikens bud morgon bittida. Skulle pension önskas, så emotses snarast möjligt åldersbevis jämte läkarintyg.

Ammunitionsfabriken
Marieberg
Stockholm.»

Som synes har Leijon förespeglats, att han skulle komma att tilldelas en högre pension än den han nu vid avgången erhållit. Det synes därför motiverat, att frågan om pensionens storlek blir föremål för ny prövning.

Med stöd av vad här anförts, får jag sålunda hemställa,

att riksdagen måtte besluta tilldela Maria Kastman en årlig pension av 792 kronor och att det sålunda förhöjda beloppet skall utgå från den dag hon tilldelats pension,

att riksdagen må höja Anna Gillers år 1930 beviljade pension med belopp som på grund av ovan berörda omständigheter finnes påkallat,

att riksdagen må höja den till Leijon beviljade pension, så att den kommer att överensstämma med av fabriksledningen gjorda utfästelser.

Stockholm den 22 januari 1931.

Edoff Andersson.

Handlingar angående Anna Gillers tid som förestånderska lämnas till utskottet.